

په افغانستان کې د بنکلي ليک ډولونه

(اوومه برخه)

سره له دې چې هند، پاکستان، ايران او عربي هيوادو کې په عين الفبا او طريقه ليک (خط) کېږي او په دغو ټولو هيوادو کې د بنکلي خط هنر و او اوس هم شته، خو څومره چې د امير عليشير نوایي پاملرنه او هڅونه په افغانستان کې تذهيب او ميناتور، خطاطی، کتابت او تجلید ته وه، هغه مهال نورو هيوادو کې نه وه. له هغه راهيسې افغانستان کې د خط او ميناتور يو ځانگړی سبک رامنځته او نورو سيمو ته خپور شو. هېره دې نه وي؛ کله چې مور د خط او کتابت خبره کوو، نو دې سره ميناتور او تذهيب هم يو ځای وي، دا څه چې پخوا عموماً ديوانونه، سپيڅلی کتابونه دليک تر څنگ د داسې حواشيو لرونکي وو، چې په جدول او ميناتور به جلا کيدل. زياتره پخوانی افسانې او د الف ليلة په شان آثار او له هغو څخه نور جوړ شوی متنونه د ځناورو، ونو، بوټو او گلانو د انځورونو لرونکي هم وو. زموږ لومړنیو رسمی جرايدو لکه شمس النهار، سراج الاخبار، امان افغان او نورو هم انځور شوي کليشي او خطاطی شوي سرليکونه لرل. په دې توگه د انځورگري او ميناتور بحث له خط او خطاطی سره شريک دی.

په افغانستان کې د ليک بېلابېل ډولونه وو او دغه ټول ډولونه د ليک بېلابېلو استادانو کارول، چې نورو هيوادو کې يې ساری نه و. په افغانستان کې د بنکلي خط ترڅنگ ميناتور هم له پخوا څخه دود و. البته اوس هم په نوموړو ټولو هيوادو؛ په تيره بيا ايران او دمنځنی آسيا هيوادو کې هم د ليک دغه ډولونه شته. دغو ټولو خطونو اهميت درلود، يو تر بل يې زيات او کمښت نه و، خو د تنوع او په هر يوه کې د قلم دازمايلو لپاره به خطاطانو دهغو په ليک سره خپل هنر زباتاو. دا خطونه لکه: کوفی، ثلث، تعليق او نستعليق، شکست، معقلی، ثلث، نسخ، محقق، توقيع، رقايع او مشجر دي. دغه ليکونه زياتره په سپاهی او نبي قلم کېږي، خو اوس د نبي په شان نور قلمونه او کيمياوی رنگونه دود شوي دي.

په ملي آرشیف کې د دغو ټولو ډولونو خطي نادرې او کمیابه نسخې شته. همدا اوس هم ددغو ليکنو کښل او دبنکلي هنر په توگه يې وده ترسترگو کېږي. په تيره بيا نستعليق او ثلث ډير رواج دی، خو د امير علی شير نوایي د دوران نامتو ميناتور او خطاط او شاعر سلطانعلی مشدی دا ټول ډبرابر ارزښت او اهميت وړ بللی او ویلی يې وو:

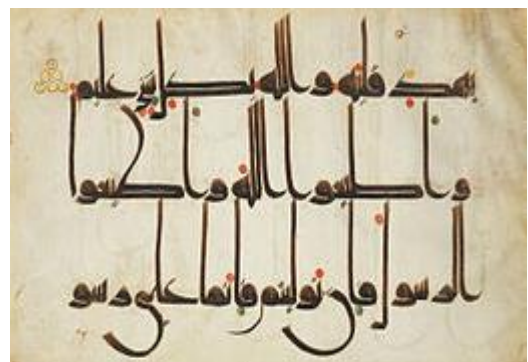
جمع ميکن خطوط استادان

نظری میفگن در این و در آن

د يو شمير نامتو خطونو ډولونه چې همدا اوس هم خطاطی کېږي، دا دي:

کوفي

دا یو ډیر پخوانی لیک دی. لکه هغسي چې دنړی دتولو خطونو په هکله بیلابیل نظریات ورکړل شوي دي، د کوفی لیک په هکله هم نظریات مختلف دي، ځینی یې منشا عبری لیکدود بولی، ځینی نور یې سریانی بولي. دا خط د اسلام مبارک دین له خپریدو مخکې په ټولو اسلامی، په تیره عربی هیوادو کې تر ټولو زیات مروج خط و. ډیره لرغونی بیلگه یې د سوریې په ختیز کې د حران بنار (د انماري) د ماني پر یوه ډبرلیک لیدل شوی ده. اوس یې یواځې پنځه کرښې پاتې دي. په پیل کې یې ځینو حروفو لکه ب، ت، ج او نورو تورو ټکی نه لرل، نوځکه یې لوستل ډیر گران کار و، وروسته بیا ډیرو حروفو ته ټکی کینودل شول او پخوانی ستونزه حل شوه. په ۱۷۰ قمری کال دغه لیک کاملاً بشپړ شو. دقران عظیم الشان لومړنی نسخې هم په همدغه لیک لیکل شوي وې. دافغانستان په ارشیفونو کې د دغه خط تذهیب شوي بیلگې شته.

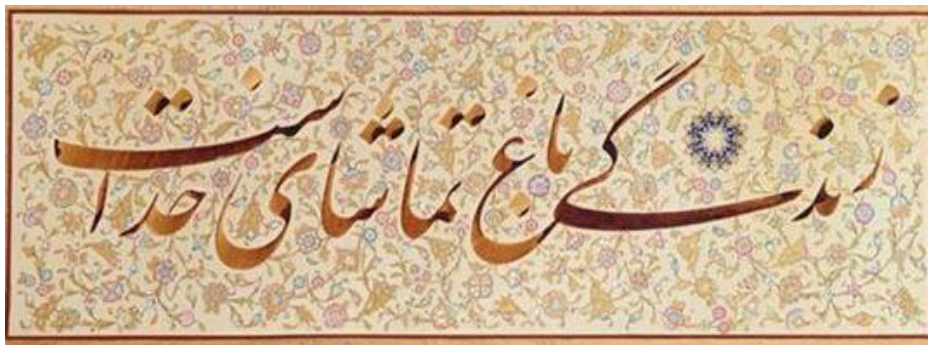

دغه بیلگه د افغانستان د خط د شهنشاه (عزیز الدین وکیلی پوپلزی ده. د خطاط هفت قلمی افغانستان د کوفی خط بیلابیل آثار مور ته د غوره فرهنگي میراث په توگه راپاتې دي.

نستعلیق

دا دلیک یو ډیر ښکلی ډول دی، چې په افغانستان او ایران کې ډیر مینه وال لري. همدا اوس هم زموږ ډیر خطاطان همدا ډول خط کاروي او د ډیرو ښایسته آثارو بیلگې لرو. زموږ د ډیرو چاپی او بریښنایي

خپرونو عنوانونه، کلیشي، د هتيو او اداراتو لوحې، اعلانونه، ترافيکي لارښوونې، بلبوردونه، اسناد او نور په دې خط ليکل کيږي. پخوا هم زموږ د کلاسيک دور زياتره ديوانونه په همدې ليک خطاطي شوي دي. ديو شمير څيرونکو په وينا؛ دغه ليک د مير علي په نوم يو چا رامنځته کړ، خو وروسته بيا دمير علي هروي او سلطان علي مشهدي (چې د امير علي شيرنوايي پرمهال يې دکتابونو او ديوانونو کتابت کاو) په لاس پياوړی او لا پراخ دود يې وموند. يو شمير دخط څيرونکی وايي چې دغه ليک د دوو نورو ډولونو يعنې (نسخ) او (تعلق) له ترکيب څخه رامنځته شوی، يعنې (نس+ تعلق) څخه نستعليق جوړ شوی دی. د دغه خط په رامنځته کيدو، نسخ او تعلق هم په خپل حال او اعتبار پاتې و، خو يواځې د خطونو تنوع کې زياتوالی راغی. د نستعليق دخط يوه بيلگه به په ايران کې د افغان خطاط او ميناتور بناغلی ميرزایي له ښکلې خط څخه غوره کړو:

په افغانستان کې زياتره تاريخی اثار، پخوانی ودانۍ او ماڼۍ د دې ليک بيلگې لري. لکه بابر بن کې، د خورپانو د مملې بن کې، د امير عبدالرحمن خان د زيارت ماڼۍ، په هندوستان کې د افغانی امر او سلاطينو د مهال ودانۍ، د مولانا جامی زيارت او د بلخ روضه. داغليحضرت امان الله خان پر زيارت هم پر نستعليق خط ليکنه شوي ده او ډير نور آثار. پيښور کې د عبدالرحمن بابا او خوشحالخان خټک او په لاهور کې د اقبال پر قبرونو د افغانستان خطاطانو دغه ليک کړی دی.

د بلخ د روضی پر دروازه د نستعليق خط يوه بيلگه

ثلث

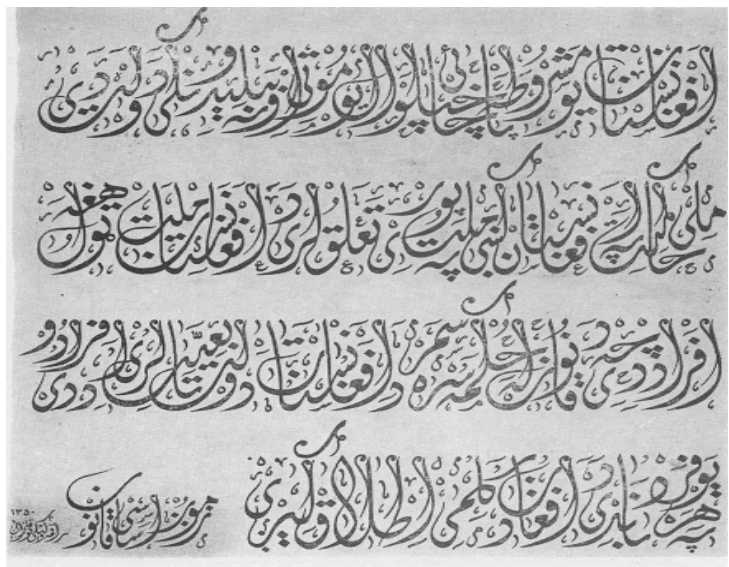
دا ډول ليک ډير مينه وال لري، چې ځينو ورته ام الخطوط او ځينو ورته سيد الخط ويلي دی. زموږ زياتره تاريخی ودانيو او زيارتونو باندې همدا ډول ليک شوی دی. د دې ليک ليکل ترنورو ستونزمن

دي. د خط يو شمير نور ډولونه لکه توقيع او رقاع له همدې خط څخه رامنځته شوي دي. دلته يې يوه بيلگه غوره کوو:

تعليق

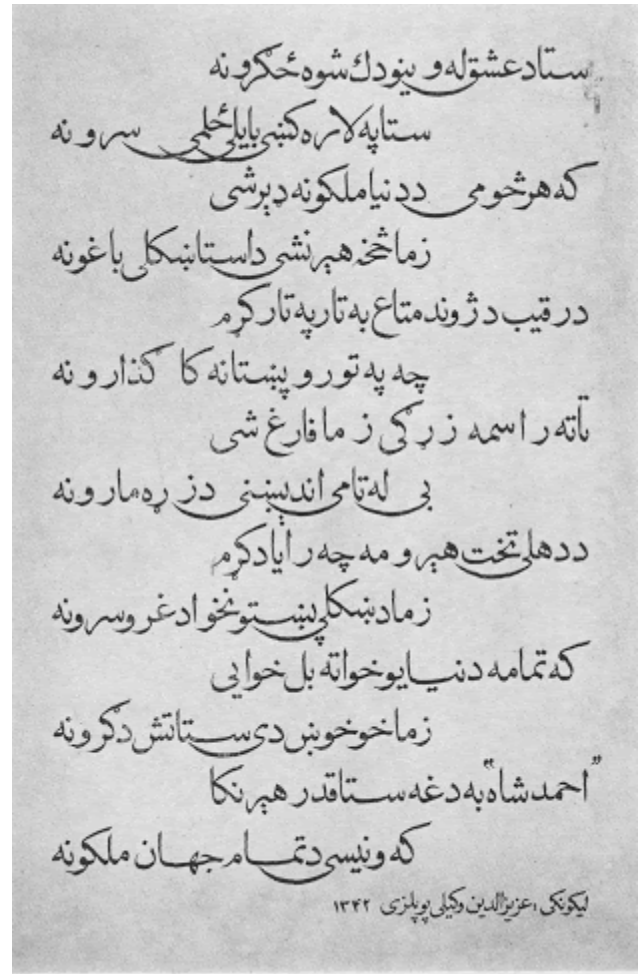
دخطونو د بيلابيلو ډولونو يو ډير بشکلی خط تعليق دی. د غه ليک ډير زيات لرغونتوب نه لري، ډير مروج هم ندي، خو بيا هم ځيني آثار، فرامين او سندونه په دې خط موجود دي. د ليک او خطاطي څيرونکي محمد علي عطار هروي وايي چي دغه ليک د سلطان حسين بايقرا له سطننت وروسته په هرات کي دخواجه تاج هروي له خوا رامنځته شو. منشا يې توقيع خط دی، خو بدلون پکي راوستل شوی دی. زياتره يې نسخ خط بولي، خو د بنه بنسکاره کيدو په خاطر لږ بدلون پکي راوستل شوی دی. دغه خط توقيع ته ډير ورته والی لري. دعلامه عبدالحی په وينا دې خط ته ترسل هم وايي دا ځکه چي زياتره به مراسلات او ډاک کی کارول کيد. تصادفي نده چي د مخابراتو وزارت تر ۱۳۷۰ل. کلونو پوري زياتره پستي ټکټونه او نور اسناد په همدې ليک خپرول. د خطاط هفت قلمي استاد پوپلزي په قلم يوه بيلگي يې دا ده:

نسخ

دغه ليک ته حجازی خط هم وايی. دې ته ځکه نسخ وايی چې تر دې دمخه يې نور خطونه منسوخ کړل، اوس په کمپيوتر کې هم دا خط داخل شوی دی، ځينې يې پښتو نسخ هم بولي. دليک ځيرونکی وايی چې دا خط له ثلث څخه استخراج شوی دی. بڼه يې زياتره ثلث او محقق خط ته ورته ده. د قران عظيم الشان خطاطی پخوا په همدې ليک معمول وه او اوس هم په ډيرو اسلامي هيوادو کې، خصوصاً افغانستان کې ډير معمول دی. دا خط ساده، واضح، معتدل او روان دی او لوستل يې اسانه دی. د استاد پوپلزی له آثارو څخه به د نسخ يوه بيلگه دلته غوره کړو:

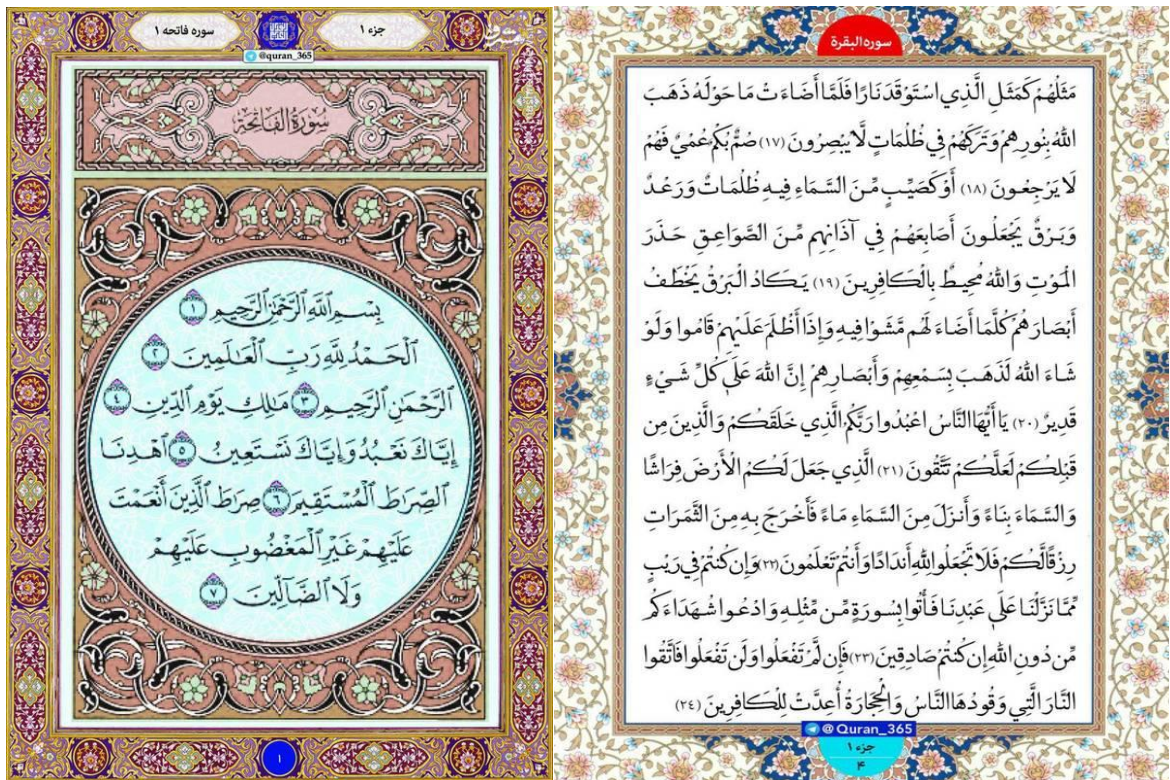

محقق خط

محقق په عربي ژبه يعنی ثابت شوی او واقعي. دغه ډول ليک له کوفی او ريحان خطونو څخه جوړ شوی دی، يو شمير نور څيرونکی وايی چې دا ليک معقلی څخه په لږ بدلون را بيل شوی دی. توري پکي زيره او په يوه سايز ليکل کيږی، دقت پکي زيات دی، هر ټکی خپل ځای لري. دحروفو ترمنځ مناسب واټن او نظم لري. د دغه ليک بازار څلور پيړۍ بڼه تود و، په خلکو کي ډير منل شوی و او خطاطانو هم ورسره مينه لرله. په ټولو اسلامي هيوادو کي قران عظيم الشان هم په همدې ليک ليکل کيد. دغه ليک له ريحان خط سره ډيروته والی لري. دغه ليک تر يوې پيړۍ مخکي پورې په ترکيه کي هم ډير پلويان لرل. څيړني بنيي چې اسلامي هيوادو او له هغې جملې په افغانستان کي دينی عامل هم دخط په وده او پرمختگ کي رول درلود. ادبي آثار، رسمی او شخصي اسناد به د انسان، ژويو او نوروانځورونو لرونکی وو، خو دزيارتونو، جوماتونو او قبرونو ليکنو کي به يواځې خط او ځيني وخت به د گلانو او پانوانځورونه وو. دغه دواړه هنرونه؛ يعنی هم خط او خطاطی او هم ميناتور د يو تن کار و. يعنی زياتره خطاطان به دميناتور په هنر هم لاسبري وو.

د محقق ليک بيلگه:

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

شکست لیک

دا یو ډیر هنری او بڼکلی لیک دی، ځینی ډولونه یی دومره پیچلي دي، چې یو شمیر کسان یی اسانه نشی لوستلای. لوی استاد علامه عبدالهی حبیبی د خط او میناتورۍ په څیړنو کې دا موندلی ده، چې دغه لیک د میرزافصیحی انصاری هروی له خوا رامنځته شو. نوموړی په دې لیک کې خپل یوه شاگرد (میرزاحمد شفیع شفیع هروی) ته روزنه ورکړه او شفیع یی بیا دې برخه کی ډیر پرمختگ وکړ او په بیلابیلو طرزونو یی مروج کړ. ځینی یی یواځی شکست بولي، خو ځینی نور ورته نستعلیق شکست وایی. شکسته نستعلیق خط د وخت په تیریدو سره پرمختگ وکړ او یو شمیر نور ډولونه هم ورڅخه جوړ شول.

پخوا به زموږ په اداراتو او رسمی چارو کې خلکو دې ډول خط ته (میرزایی پوخ) خط وایه. هغه چا به چې دا ډول خط درلود، ډیر ماهر او پوخ مدیر به بلل کید. د بڼکلي خط مهارت زموږ په رسمیاتو، ټولنه او فرهنگ کې ډیر د درناوی وړ کمال و. د پوخ او بڼکلي خط لرونکو به ټولنه او دخپل کار په ماحول کې ډیرقدر درلود او ټولو به یی درناوی کاو. اصلاً د مرزا، میرزا، میرزاده، میرزازه او میرزایی اصطلاحات هم په خط او قلموالو پورې اړه لري. دا په افغانی ټولنه کې یو لوی (منصب) شمیرل کید او د بڼکلي خط درونکو اعتبار ټولنه کې اوچت و. په دې توگه دغه هنر د وگړي له ټولنیز دریخ سره سیده اړیکه لرله او لری یی. ډیره ښه خبره دا وه چې ډیر کلونه میناتور او بڼکلي خط دمعیشت ښه وسیله وه او د معنوی ارزښت ترڅنګ یی مادی اړخ هم دپاملرنې وړ و. دا د خط هغه ډولونه و چې ډیر معمول دي، د دې ترڅنګ یو شمیر نور ډولونه هم شته چې یواځی نوم یی اخلو: طومار، خواشۍ، عهد، موامرات، امانات، دیباج، مدیح، مرصع، ریاس غبار او بیاض. ځینی وخت د یو ټاکلی سند یا د کتاب ډول ته معین خط کارول کید. مثلاً زموږ په هیواد کې معمولاً دکلیز (جنتری) لپاره ځانگړی لیک، دبانکنوټ لپاره ځانگړی لیک، دتذکرې اود اخبارونو د عنوان لپاره جلا لیک، د عرضپانې لپاره جلا، د وکالت او نکاح خط او نورو لپاره جلا لیک معمول و. د کمپوټر او دیجیتل تکنالوژی په راتگ سره هغه دود له منځه ولاړ اوس دکمپیوټر خطونه هم خپل نومونه لری لکه نازو، کروړ، او نور.

د افغانستان ډیر اسناد چې دنړۍ سراسر کې خواره شوي، د دغو ټولو خطونو لرونکی دي لکه د پست ټکټونه، پاسپورت او نور. دافغانستان بانکنوټ د خپل لومړني ځل نشر څخه تر اوسه د ډیر بڼکلي خط او میناتور بله بیلگه ده.

یو شمیر بڼکلی او مستظرفه صنایع اولاسی کارونه د اقتصاد په علم کې کوچنی کاروبارونه (small business) بلل کیږي. کوچني یا واره کاروبارونه هغه دي چې په فردي ډول یا هم په ټولیز ډول تولیدات او خدمات ارایه کوي، چې موخه ورڅخه د عاید تر لاسه کول وي. دغه ډول کاروبار لږې سرمایې ته اړتیا لري او عایدات یی هم د ثقیله او درنو صنایعو او غټې پانگوني په پرتله لږ وي، خو ځینی وخت یی بیه ډیره اوچته وي. په کوچنیو کاروبارونو کې د گڼ کتلوی صنعت په پرتله کم شمیر کسان په کار بوخت وي. کله چې په اقتصاد کې د نویو تجارتونو په اړه خبرې کیږي، نو ډېر وخت د

تجارت له نوم سره د ډیرې پانګونې، د کاروبار لپاره د پراخ ځای، او ډیر امکانات معنا او مفهوم ذهن ته تداعی کیږی. حال دا چې هر عاید لرونکی کارو فعالیت په خپله یوه سرمایګذاری او تجارت دی. توپیر په دې کې دی چې پرمختیایی هیوادونه له کوچنیو کاروبارونو شروع کوي او لوی ثقيله صنعت او لویې پانګونې ته رسیږی. زیاتره هغه هیوادونه چې اوس بڼه اقتصاد لري له کوچنیو تجارتونو څخه یې پیل کړی و، دا زموږ ستونزه ده چې کله مو هم د کوچنیو تجارتونو فرصتونه نه دي پلټلي. په تیره بیا چې زموږ هیواد کې یې د پرمختګ بڼه امکانات شته.

د کوچنیو کاروبارونو یو بڼه والی دا دی چې، په لږ وخت کې یې د جوړیدو او خدماتو د ارایه کیدو قابلیت پیدا کولای شو. کله چې یو څوک دنده له لاسه ورکړي، نو لومړی ځل حس کوي چې اړتیا ده تر څو خپل یو وړوکی کارو بار را پیل کړي. ډیری خلک به تاسې لیدلي وي چې د دندې له لاسه ورکولو وروسته ځان ته د تسلی په پار وایي چې، که نور نه شو یو وړوکی کارو بار به را پیل کړم یانې دا یوه تکیه گاه غوندې گڼلی شو. دا ډول کارونه، په تیره بیا هغه بوختیاوې چې هنری اړخ هم ولري، له روانی پلوه ډیر تسکین بخش او له روغتیا سره مرسته کوونکی دي. نوره نړی کې د وړو کاروبارونو لپاره په دولتي او خصوصي کچه ادارې کار کوي او د ملاتړ او پایښت په پار ورسره مرستې کوي.

دوام لري.